

מ"ת 8213/05/16 - מדינת ישראל נגד יוהן יוני דהן

23 מאי 2016

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד
מ"ת 8213-05-16 מדינת ישראל נ' דהן
לפני כבוד השופטת נועה חקלאי
המבקשת
מדינת ישראל

נגד
המשיב
יוהן יוני דהן

נוכחים:

ב"כ המבקשת- עו"ד רחל סימון סבג

המשיב בעצמו

ב"כ המשיב- עו"ד ליברמן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "**החוק**"] וכן להורות על פסילתו עד לתום ההליכים לפי סעיף 46 לפקודת התעבורה.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ללא רשיון נהיגה תקף (פקע בשנת 2009), נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא ביטוח ושימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית.

באשר לראיות לכאורה:

הצדדים אינם חלוקים ביניהם באשר לקיומן של ראיות לכאורה, ואכן עיון בתיק החקירה מעלה כי קיימות ראיות לכאורה בדמות הפסילה שנפסל המשיב בתיק תת"ע 14-10-1859 בנוכחות בא כוחו, בדמות מזכרים של השוטרים אשר ראו את המשיב נוהג, בדמות מסמך ממשד הרשויות לגבי תוקף רשיונו של המשיב.

באשר לעילת מעצר

ב"כ המבקשת טענה כי לנוכח העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום ולאור עברו המכביד קמה כנגד המשיב עילת מעצר בשל מסוכנותו ועל כן עותר ב"כ המבקשת להיעתר לבקשה ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

בבקשה שהוגשה, מפנה המבקשת לכך שהמשיב שוחרר למעצר בית ע"י קצין אך לא נמצא בכתובת המעצר עת נערכה בדיקה במקום.

לאור האמור, עותרת ב"כ המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

מנגד טען ב"כ המשיב כי לא קיימת הצדקה להורות על מעצרו של המשיב וכי ניתן להסתפק בפסילתו עד לתום ההליכים. לדבריו, החלטת השחרור בתנאים שניתנה על ידי השוטר, ולא על ידי קצין, ניתנה בחוסר סמכות ולמעשה מיום ביצוע העבירה ועד היום לא ניתנה החלטה מוסמכת להורות על תנאי שחרור במעצר בית ועל כן אין הצדקה לעשות כן היום.

לדבריו, עברו הפלילי של המשיב ישן, ועברו התעבורתי כולל עבירות דומות של נהיגה ללא רשיון אך לא עבירות של נהיגה בזמן פסילה. לדבריו, אי חידוש הרשיון נובע ממצוקה כלכלית. לדבריו, המשיב עבר תפנית בחייו ויכבד את התנאים שבית המשפט יקבע לו.

אף המשיב ביקש לומר דברים.

המשיב התחייב בפני בית המשפט שלא ינהג עד אשר יחדש את רשיונו והבטיח לכבד את התנאים בהם ישוחרר.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיב בשל מסוכנותו וזאת לאחר שנמצא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור כפי שקבוע בסעיף 21(א)(1)(ב). עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שלמעשה עד היום המשיב משוחרר ללא תנאים שנקבעו בסמכות.

צודק ב"כ המשיב בטיעונו כי כתב הערובה לא נערך על ידי קצין כי אם על ידי שוטר. אמנם בכתב הערובה נכתב כי הוא נערך כל פי החלטת קצין לאחר שהשוטר קיבל את הסכמת הקצין הממונה, עם זאת אין בתיק מזכר בו מתועד כי ניתנה הסכמת הקצין הממונה והתנאים בהם הורה על שחרורו של המשיב. זאת ועוד, מצאתי ממש בטענתו של ב"כ המשיב כי בנסיבות אלו ספק אם השוטר היה מוסמך להורות על שחרורו של המשיב, גם אם התקבלה לכך הסכמת הקצין, וזאת לאחר שסעיף 42 קובע במפורש כי הסמכות להורות על שחרור בערובה הנה סמכותו של קצין (להבדיל מסעיף 25 (ד) לחסד"פ המסמיק את השוטר להורות על שחרור בתנאים של עצור בנסיבות המתוארות בסעיף).

שקלתי את טיעוני הצדדים לבקשה.

למשיב עבר פלילי מכביד, בגינו ריצה אף מאסר ממושך. עם זאת, מדובר בעבר ישן, עבירה אחרונה משנת 2009 ומאז לא נרשמו לחובתו עבירות נוספות.

הרשעותיו בתחום הפלילי אינן כרוכות בנהיגת רכב ו/או נוגעות לעבירה נשוא תיק זה.

עיינתי בגליון הרשעותיו התעבורתי של המשיב.

המשיב נוהג משנת 2006. לחובתו 13 הרשעות קודמות.

אמנם למשיב הרשעות דומות של נהיגה ללא רשיון נהיגה ואף מהשנים האחרונות. עם זאת, אין למשיב עבירה קודמת של נהיגה בזמן פסילה, אין למשיב עבירות של הפרת הוראה חוקית.

אין מאסר מותנה שתלוי ועומד כנגד המשיב.

שמעתי את דברי ב"כ המשיב לדבר השינוי שערך המשיב בחייו בשנים האחרונות. שמעתי בעניין זה אף את המשיב עצמו.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, התרשמתי כי המשיב מבין את הסיכון הכרוך בנהיגה ומבין את המשמעות של התנאים הצפויים לו במידה ויחזור לאחוז בהגה.

בנסיבות אלו, לא מצאתי הצדקה להורות על מעצרו של המשיב לאחר שכבר שוחרר ע"י שוטר.

בבש"פ 222/89 מדינת ישראל נ' צוברי נקבעה הלכה לפיה כי הכלל הוא שמי שמשוחרר ממעצר יוחזר אליו רק אם הפר את תנאי השחרור או נתחדשו נסיבות המחייבות את החזרתו למעצר וחריגה מכלל זה עשויה להיות מוצדקת רק במקרים חריגים ועל יסוד נימוקים כבדי משקל.

לא מצאתי כי התקיימו בעניינו הנסיבות להשבת המשיב למעצר.

המשיב נתן הסבר ביחס להימצאו בכתובת חמותו ולא בכתובת הוריו.

על פי דבריו, מדובר באי הבנה. כאמור, ספק אם השוטר היה מוסמך כלל להורות על שחרורו של המשיב בתנאי מעצר בית.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, מצאתי להורות על שחרורו של המשיב בתנאים כדלקמן:

א. המשיב יפקיד סך של 2,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור. הסך האמור יופקד עד ליום 26.5.16 בשעה 12:00.

ב. המשיב ימציא ערבות עצמית על סך של 10,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

ג. תחתם ערבות צד ג' על ידי אשת המשיב, הגברת יעל דהן, ת.ז. 308024744, בסך של 10,000 ₪, להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

ד. מורה על פסילתו של המשיב מלהחזיק ו/או מלקבל רשיון נהיגה וזאת עד לתום ההליכים נגדו, ואף מעבר לששה חודשים.

בשים לב שרשיונו מופקד בתיק אחר, מזכירות בית המשפט תנפיק אישור הפקדה מהיום ללא צורך בהפקדת רשיון.

ה. מובהר לערבה כי תנאי מתנאי הערבות הינו חובתה לדווח מיידית דבר כל הפרה למשטרת ישראל.

ו. מוסבר למשיב כי בית המשפט החליט ליתן בו אמון בזו הפעם, אך אם יפר את האמון שניתן בו ויפר תנאי מתנאי השחרור, יכול ויעצר עד לתום ההליכים נגדו.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ו, 23/05/2016 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת